

opusdei.org

Dekret o ctnostech

Boží služebnice Guadalupe Ortiz de Landázuri y Fernández de Heredia se plně a s radostí odevzdala Bohu a službě církvi a intenzivně zakusila Boží lásku.

08.05.2017

*KONGREGACE PRO BLAHOŘEČENÍ A
SVATOŘEČENÍ*

MADRID

BLAHOŘEČENÍ A SVATOŘEČENÍ

BOŽÍ SLUŽEBNICE

MARIE GUADALUPE ORTIZ DE
LANDÁZURI

Y FERNÁNDEZ DE HEREDIA

LAICKÉ VĚŘÍCÍ PERSONÁLNÍ
PRELATURY SVATÉHO KŘÍŽE A OPUS
DEI

(1916–1975)

DEKRET O CTNOSTECH

„Bůh miluje radostného dárce“ (2 *Kor* 9,7).

Boží služebnice Guadalupe Ortiz de Landázuri y Fernández de Heredia se plně a s radostí odevzdala Bohu a službě církvi a intenzivně zakusila Boží lásku.

Guadalupe se narodila 12. prosince 1916 v Madridu ve Španělsku jako poslední ze čtyř dětí Manuela a Eulogie. Její otec byl armádním důstojníkem, a byl proto několikrát odvelen na různá místa. Od roku

1927 do roku 1932 žil se svou ženou a s dcerou Guadalupe v Tetuánu v severní Africe, kde Guadalupe chodila do církevní školy Marianistů. U Boží služebnice se od dětství projevovala houževnatost a odvaha.

Středoškolské vzdělání dokončila v roce 1933 v Madridu, kde se poté zapsala na studium chemie na vysoké škole. V červenci 1936, krátce po vypuknutí španělské občanské války, byl její otec zadržen a ve zkráceném soudním procesu odsouzen k trestu smrti. Spolu se svou matkou a bratrem ho Guadalupe před zastřelením utěšovala a pomáhala mu přijmout smrt v křesťanském duchu. Boží služebnice odpustila všem, kteří způsobili smrt jejího otce.

Po skončení občanské války pokračovala s velkou pílí a snahou ve studiu. V roce 1941 se začala připravovat na doktorát z chemie a

pracovala jako učitelka na střední škole. 25. ledna 1944 poznala svatého Josemaríu Escrivu, zakladatele Opus Dei, který se stal jejím duchovním vůdcem. Guadalupe se od té doby začala intenzivně věnovat modlitbě a 19. března téhož roku, několik dní po duchovních cvičeních, požádala o přijetí do Opus Dei a začala žít v apoštolském celibátu. Jasně pochopila, že Bůh ji volá ke službě církvi prostřednictvím práce vykonané z lásky a k apoštolátu v podmínkách běžného života.

Svatý Josemaría ji pověřil vedením několika evangelizačních iniciativ v Madridu a Bilbau. V roce 1947 se Guadalupe vrátila na univerzitu, aby pokračovala v doktorském studiu. Koncem roku 1949 byla dotázána, zda by byla ochotná přestěhovat se do Mexika a začít tam s apoštolskou prací Opus Dei.

Guadalupe se na tento nový úkol připravovala s vírou a nadšením. Dne 5. března 1950 se spolu s dvěma dalšími ženami z Opus Dei přestěhovala do Mexico City. V dubnu téhož roku zde otevřely kolej pro vysokoškolské studentky, které dodnes vzpomínají na to, s jakou ohleduplností a péčí se Boží služebnice starala o jejich křesťanskou formaci. V nejchudších čtvrtích města s nimi učila děti náboženství, a v ambulanci, kterou zřídila s pomocí své přítelkyně lékařky, ošetřovala nemocné.

Se souhlasem tacámbarského biskupa se ze všech sil snažila o zlepšení sociálních podmínek místních venkovanek. Usilovala o to, aby si osvojily manuální dovednosti a naučily se číst a psát. V ubohých dopravních prostředcích objížděla vesnice a navštěvovala rodiny těchto mladých dívek. S obdivuhodnou

statečností čelila nebezpečím a obtížím a s láskou a velkou trpělivostí poskytovala místním lidem základní lidskou a křesťanskou formaci. Tyto apoštolské aktivity se brzy rozšířily do dalších měst Mexika. V roce 1952 Guadalupe stála u počátku apoštolské činnosti provozované na bývalé farmě zvané Montefalco. Díky velkým obětem a spolupráci mnoha lidí byla farma přeměněna na dům pro duchovní cvičení včetně zemědělské školy, pracovního vzdělávacího střediska a centra pro podporu alfabetizace.

V roce 1956 byla Boží služebnice povolána do Říma, aby pomáhala svatému Josemaríovi v řízení apoštolátu žen Opus Dei. Guadalupe však několik měsíců poté onemocněla závažnou srdeční chorobou a v důsledku toho se musela v červenci 1957 podrobit vážnému chirurgickému zákroku. Od roku 1958 žila v Madridu ve

Španělsku, kde začala opět učit nejprve na střední škole a později na dívčí průmyslové škole. V roce 1965 získala doktorát za výzkum v oblasti chemie a za její doktorskou práci jí byla jednomyslně udělena první cena. I přes chatrné zdraví se ochotně a nadšeně věnovala apoštolátu s mladými dívkami. Vedla také rodinnou školu a jiné další činnosti.

Začátkem roku 1970 se začala zhoršovat její srdeční nemoc. 1. července musela podstoupit velice riskantní operaci. Během rekonvalescence u ní došlo k náhlému zhoršení stavu a 16. července, v den Panny Marie Karmelské, odevzdala svou duši zbožně Pánu.

Guadalupe vynikala nakažlivou radostí, nezlomností v protivenství, křesťanským optimismem v těžkých situacích a odevzdaností ve službě

druhým. Božská ctnost víry se u ní projevovala především v lásce k eucharistii a v radostném přijetí Boží vůle. Pěstovala naději, která v ní byla s postupem času hluboce pročištěna. Dosáhla hrdinského stupně ctnosti lásky k Bohu a k bližnímu. Při projevech zbožnosti byla velice usebraná a často se modlila před svatostánkem. Pod vedením Boží milosti dosáhla harmonické jednoty života a obětovala Bohu všechny rozmanité činnosti svého běžného života. Byla velkou ctitelkou Panny Marie, především Panny Marie Guadalupské.

Byla velice pozorná k potřebám druhých. K vysokoškolským studentkám, k venkovankám a k žákyním ze škol, ve kterých učila, se chovala se stejnou jemností a laskavostí jako ke svým přátelům.

Vždy byla připravena přispět druhým svou pomocí a být

poslušným nástrojem. Byla obdařena mnoha dobrými vlastnostmi a odbornými kvalitami. Nikdy se jimi však nechlubila, ochotně sloužila druhým a vybírala si ty nejpokornější práce. Žila velice střídmě a s radostí snášela nouzi, v které se často ocitala, když začínala s apoštolskou činností v různých městech. Trpělivě a pečlivě plnila zadané úkoly, volný čas věnovala užitečným činnostem a vždy byla úslužná a ochotná sloužit ostatním. Když onemocněla, dál se vytrvale snažila vykonávat svou práci.

Diecézní proces o jejím životě, ctnostech a pověsti svatosti byl veden v arcidiecézní kurii v Madridu. Byl zahájen 18. listopadu 2001 a ukončen 18. března 2005. Kongregace pro blahořečení a svatořečení ho 17. února 2006 prohlásila za platný. Po dokončení *Positia* (prohlášení o hrdinské ctnosti) bylo podle stanovených předpisů přezkoumáno,

zda Boží služebnice dosáhla hrdinských ctností. 7. června 2016 se konal zvláštní kongres teologických poradců, kteří se vyslovili kladně. Kardinálové a biskupové, kteří se 2. května 2017 sešli na řádném zasedání, jemuž jsem předsedal já, kardinál Angelo Amato, uznali hrdinský stupeň božských, kardinálních a připojených ctností Guadalupe.

Poté co Svatý otec František obdržel od níže podepsaného kardinála prefekta podrobnou zprávu o shora uvedených fázích procesu, přijal a schválil stanoviska Kongregace pro blahořečení a svatořečení a k dnešnímu dni prohlásil:

U Boží služebnice Marie Guadalupe Ortiz de Landázuri y Fernández de Heredia, laické věřící Personální prelatury svatého Kříže a Opus Dei, jsou pro projednávaný případ a účely zřejmé božské ctnosti víry, naděje a

lásky jak ve vztahu k Bohu, tak ve vztahu k bližnímu, jakož i kardinální ctnosti moudrosti, spravedlnosti, mírnosti a síly spolu s ostatními připojenými ctnostmi.

Svatý otec rozhodl, aby toto prohlášení bylo zveřejněno a zaprotokolováno Kongregací pro blahořečení a svatořečení.

V Římě, dne 4. května, léta Páně 2017.

ANGELO kard. AMATO, S.D.B.

Prefekt

L. + S.

X MARCELLO BARTOLUCCI

Titul. arcibiskup z Mevanie

Sekretář

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
dekret-o-ctnostech/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dekret-o-ctnostech/) (01.04.2026)